

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **T. K.**, bytem R. 68, L. n. D., zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2014, č. j. 30981/14/5200-10422-703207, ve věci daně z příjmu fyzických osob za rok 2007,**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 17. 12. 2013, č. j. 1740068/13/3109-24801-800748. Tímto platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z příjmu fyzických osob za rok 2007 ve výši 6.784 Kč a penále ve výši 1.356 Kč.

[2] **Žalobce v žalobě** namítl podjatost J. S., který kontrolu prováděl, neboť se žalobce dozvěděl na konci roku 2013, že „věc lze vyřídit jinak“ a pan S. na žalobce poté podal oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu podplácení. Pan S. mimoto doručoval žalobci písemnosti bez jiného úkonu a pak byl z úřadu „odejit“. K tomu navrhl žalobce důkaz dotazem u zaměstnavatele.

[3] Žalobce namítl prekluzi práva na stanovení daně, jelikož daňová kontrola byla v roce 2007 zahájena pouze formálně.

[4] Žalobce dále namítl, že výsledky třetích osob při místních šetřeních byly zastřené výsledky svědků, nesprávně provedené (svědci mohli lhát) a žalobce o nich nebyl vyrozuměn, neměl možnost se jich zúčastnit a klást svědkům otázky. Totéž platí pro náčrty svědků o stavu nemovitosti.

[5] Žalobce trvá na tom, že na konci roku se vyhýbal projednání zprávy o daňové kontrole, byl na léčebném pobytu, což může prokázat, k tomu ho měl správce daně vyzvat. Kvůli enormnímu tlaku pana S. vypověděl žalobci plnu moc stávající zástupce a žalobce musel hledat na poslední chvíli nového.

[6] **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** okázal na rozhodnutí o námitce podjatosti, prošetření následné stížnosti a to, že se kontroly účastnilo více úředních osob a důvody podjatosti nespočívají v úředním postupu správce daně a prováděné kontrole. Nikdy nevzniklo podezření, resp. důvod ve smyslu § 77 d. ř. Není pravdou, že by správce daně doručil žalobci zprávu o daňové kontrole fikcí. Správce daně se kvůli vyhýbání projednání zprávy o kontrole pokusil zprávu doručit žalobci osobně. Zpráva byla nakonec převzata novým zmocněncem žalobce panem K. dne 15. 12. 2013. V odvolacím řízení byla projednána a předána zpráva o daňové kontrole dne 25. 9. 2014.

[7] K prekluzi práva na stanovení daně nedošlo, protože do konce lhůty (do 31. 12. 2013) bylo vydáno rozhodnutí o stanovení daně a oznámeno žalobci dne 27. 12. 2013. Lhůta pro stanovení daně tak v souladu s § 148 odst. 2 d. ř. uplynula dne 31. 12. 2014.

[8] Správce daně se nedopustil zneužití práv ve smyslu rozsudku NSS sp. zn. 1 Ans 3/2008, nedošlo k ignorování práv žalobce, celý spis vyvrací toto tvrzení. Nedošlo ani k úkonu po uplynutí lhůty ve smyslu rozsudku NS sp. zn. 5 Tdo 1024/2010.

[9] V případě místních šetření a náčrtů nemovitostí správce daně pouze vyžádal listiny související s technickým stavem nemovitostí v době, kdy byla v držení pana P. a paní Z.. Nešlo v žádném případě o výsledk svědků. Obdobný průběh místního šetření byl u pana D. a paní K., kde byl předložen správci daně pouze spisový materiál. Náčrty třetích osob byly obstarávány jen za účelem vyhledání důkazních prostředků ve smyslu § 80 d. ř.

[10] **V replice žalobce** doplnil, že úřední osoba - pan S. se měla mstít za svého bratra, s nímž měl společnou pohledávku za panem O. M.. Pak S. prováděl kontrolu dva roky a oznámení o podezření z trestného činu podplácení podal až po dvou letech. Pokud měl pan S. za to, že je korumpován, už to je důvod podjatosti. Žalobce navrhl důkaz spisem Policie ČR a úředním záznamem Policie ČR ze dne 21. 1. 2014, který přiložil. I v rámci jiných předpisů postačuje jako důvod podjatosti pouze důvod pochybovat o nepodjatosti.

[11] Správce daně neprojednal s žalobcem zprávu o kontrole a předčasně vydal rozhodnutí. Žalovaný legalizoval postup správce daně a zneužil právo, postupoval správně jen formálně. Náčrt nemovitostí je totéž, co slovní popis nemovitosti do protokolu. Nebyla dodržena rovnost zbraní, třetí osoby měly být řádně vyslechnuty jako svědci, je nepřípustné nahrazovat výslech svědka listinnými důkazy a obcházet zákon.

[12] Žalobce v druhé replice namítl neprovedení výslechu svědka K. a svědkyně R., neprovedl opětovné dožádání FC Baník Ostrava, a. s. a neprovedl důkazní prostředky videozáznamy zápasů. Vydání rozhodnutí na konci prekluzivní lhůty je čistě formální a účelové. Takový úkon nemá vliv na běh prekluzivní lhůty (viz rozsudek NSS sp. zn. 4 Afs 54/2015).

[13] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 2. 12. 2014.

[14] Ve vztahu k žalobním námitkám soud ze správního spisu zjistil následující.

[15] Dne 19. 11. 2010 byla u žalobce zahájena kontrola daně z příjmů fyzických osob.

[16] Dne 30. 9. 2013 namítl žalobce podjatost úřední osoby J. S.. Důvodem byla skutečnost, že žalobce vedl dlouhodobá jednání s bratrem J. S. ohledně jeho pohledávky vůči O. M. a nepřistoupil na jeho návrhy. Daňová kontrola trvá již tři roky a nadměrně žalobce zatěžuje při jeho podnikání – přestavbách obchodních řetězců Penny Market, KIK a Kaufland nejen v ČR, ale i na Slovensku a v Polsku, jednání probíhají i v SRN. Vzhledem k náročné činnosti není žalobce schopen dodat všechny doklady hned. J. S. nebere při hodnocení důkazů v úvahu všechny okolnosti, které

vyšly najevo (svědecká výpověď Mgr. J., obsah smluvního ujednání, možnost navázání kontaktů, příslib protiplnění, rozvoj podnikatelského záměru a reklamní kampaň jako celek). Úřední osoba se snaží přenést na žalobce důsledky neplnění si daňových povinností jiného podnikatelského subjektu (T. K. Servis s. r. o.). Celý průběh kontroly vzbuzuje u obchodních partnerů negativních reakce (výsledky svědků, dožádání podkladů). Partneři pak nechtějí s žalobcem spolupracovat, protože u něj kontrola probíhá dlouho.

[17] Rozhodnutím ze dne 30. 9. 2013 rozhodl správce daně o tom, že J. S. není vyloučen z řízení či jiných postupů, protože žalobce neuvedl konkrétní důvod, které by měl vzbuzovat pochybnosti, a to ani u pohledávky a jednání s bratrem úřední osoby, o čemž úřední osoba nic neví, ani ve spojitosti s podnikáním v s. r. o. a ani ve spojení s obchodními partnery žalobce. Nadto sám žalobce upozorňuje, že z důvodu podnikání není schopen včas dokladovat tvrzené skutečnosti. V případě reklamy u FC Baník Ostrava správce daně poukázal na povinnost hodnotit důkazy ve vzájemné souvislosti. Pochybnost o podjatosti úřední osoby nemůže spočívat v procesním postupu či způsobu rozhodování, proto těmto úkonům může žalobce uplatnit opravné prostředky. Správce daně neshledal žádný poměr úřední osoby a žalobce a žádné pochybení, narušující korektní profesní vztah, které by vzbudily pochybnosti o podjatosti.

[18] Dne 17. 12. 2013 byl vydán platební výměr, který byl doručen žalobci dne 27. 12. 2013.

[19] Rozhodnutí žalovaného o odvolání bylo vydáno 2. 12. 2014, bylo doručeno a nabylo právní moci dne 3. 12. 2014. K námitce podjatosti žalovaný zopakoval, že o ní bylo rozhodnuto, že kontroly se účastnilo více úředních osob, že stížnost žalobce ze dne 18. 12. 2013 a dne 20. 12. 2013 byla dne 10. 1. 2014 byla shledána nedůvodnou. Podezření o spáchání trestného činu, které J. S. podal Policii ČR, podal jako soukromá osoba na svou ochranu a nemá nic společného s daňovou kontrolou. V tomto jednání nebylo spatřeno podezření, které by nadřízení pracovníci J. S. vyhodnotili podle § 77 d. ř.

[20] K odvolací námitce žalobce k nezákonnému ukončení kontroly a zneužití práva správcem daně žalovaný odkázal na to, že dne 15. 11. 2013 seznámil zástupce žalobce Ing. S. R. s výsledky kontrolního zjištění. Zástupce žalobce požádal o lhůtu k vyjádření, která byla správcem daně stanovena do 25. 11. 2013. Toho dne požádal zástupce žalobce o další prodloužení lhůty z důvodu obsáhlosti výsledku kontrolního zjištění (74 stran), a to do 29. 11. 2013, tento návrh správce daně akceptoval. Dne 29. 11. 2013 doručil žalobce své stanovisko a na den 5. 12. 2013 byl sjednán den projednání vyhodnocení stanoviska a zprávy o kontrole. Dne 4. 12. 2013 vypověděl žalobce zástupci plnou moc a 5. 12. 2013 sdělil, že bude mimo ČR, proto správce daně vyhodnotil tento postup žalobce jako vyhýbání se projednání a podpisu zprávy o kontrole a pokusil se osobně doručit zprávu v místě bydliště žalobce. Tam nebyl žalobce zastížen, ani ve svých provozovnách. Dne 15. 12. 2013 převzal zprávu o daňové kontrole nový zmocněnec žalobce pan K.. Vyjádření (stanovisko) ke kontrolním zjištěním žalobce nijak nedoložil, proto byla zpráva o

kontrole totožná a mohlo dojít k projednání zprávy, resp. k seznámení žalobce se zprávou a její předání. V této fázi již nemá možnost daňový subjekt vznášet ke kontrolnímu zjištění námitky. V odvolacím řízení nařídil žalovaný projednání zprávy o kontrole a správce daně takto učinil s žalobcem dne 25. 9. 2014. Žalovaný zdůraznil, že žalobce měl zprávu o kontrole k dispozici již od 15. 12. 2013 a čerpal z ní pro své odvolání. Specifikem daňového řízení je to, že žalovaný nemá možnost odvoláním napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správci daně k dalšímu řízení. V souladu s § 115 d. ř. uložil správci daně odstranit vady řízení. Žalobce na svých právech nijak krácen nebyl.

[21] Lhůta pro stanovení daně byla v daném případě do 31. 12. 2013, v této lhůtě bylo oznámeno žalobci stanovení daně platebním výměrem a lhůta pro vyřízení odvolání tak běžela do 31. 12. 2014.

[22] K výpovědi plné moci Ing. S. R. dne 4. 12. 2013 těsně před projednáním zprávy o kontrole a poté, co jej zastupoval od 29. 4. 2011 do 4. 12. 2013 a byl s problematikou obeznámen, je minimálně neobvyklé. Přitom sám žalobce napadá kontrolu jako zdlouhavou. Zájem žalobce by mělo být co nejdřívější ukončení kontroly, avšak sám svým chováním dosáhl opaku. S hodnocením chování žalobce na konci roku 2013 žalovaný vyslovil souhlas. Osobní přítomnost žalobce na konci řízení v roce 2013 nebyla nutná, žalobce mohl někoho zmocnit a z odvolacího spisu neplyne důkaz o tom, že správce daně byl obeznámen o nepřítomnosti žalobce. Žalobce pouze sdělil 4. 12. 2013, že bude 5. 12. 2013 v Polsku a proto se správce daně snažil o doručení zprávy o kontrole dne 6. 12. 2013, kdy žalobce na provozovnách dle svědků byl, pouze nebyl správcem daně zastižen. Žalobce nabízel k jednání správci daně termíny, kdy byl v zahraničí. Zásada součinnosti nemá být jednostranná. Nepřítomnost v ČR, pracovní cesty či péči o syna na Slovensku žalobce nijak nedoložil. Nadměrné zatěžování žalobce ze spisu nevyplynulo, správce daně řadu důkazů obstarával sám. Jen v oblasti reklamy musel správce daně shlédnout všechny zápasy FC Baník Ostrava od roku 2008 do roku 2010. Přitom břemeno dokazování stíhá žalobce. Průtahy v řízení způsoboval žalobce. K namítaným judikátům žalovaný vyjádřil názor, že jsou závazné pouze v rozhodované věci. Výjimku mohou tvořit rozsudky Nejvyššího správního soudu, jeho rozsudky však mají sjednocující charakter pro rozsudky krajských soudů, ne však pro správce daně, jehož rozhodování se řídí zákony a jinými právními předpisy.

[23] K místním šetřením, která byla podle žalobce svědeckými výpověďmi, žalovaný trval na tom, že šlo o místní šetření. Při nich byly zjišťovány pouze stav nemovitosti a převzaty fotografie, náčrty nemovitostí z období vlastnictví pana P. a paní Z. (roz. D.) a spisový materiál a nebyly prováděny výslechy svědků. Paní K. na obecním úřadě pouze předala kopie spisu a listiny týkající se stavby zděného objektu a vodovodní přípojky v Rejhoticích. V rámci místního šetření může vyhledávat správce daně důkazní prostředky a provádět ohledání.

[24] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

I. Námitka podjatosti

[25] Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *úřední osoba je z řízení nebo jiného postupu při správě daní vyloučena pro podjatost, jestliže její poměr k osobě zúčastněné na správě daní nebo k předmětu daně vzbuzuje jiné pochybnosti o její nepodjatosti.*

[26] Po podrobném prostudování daňového spisu soud zjistil, že napadená úřední osoba neměla osobní zájem na doměření daně, nic nenasvědčovalo tomu, že by zde byl „zkřivený“ poměr úřední osoby vůči žalobci, sám se ostatně za podjatého zjevně nepovažoval (subjektivní test), ani zde nebylo nic, z čeho by bylo možné na to usuzovat (objektivní test – to, jak se jeví jednání úřední osoby navenek). Mezi rigidním přístupem úřední osoby a podjatostí není rovnítko. Z jednání a vystupování úřední osoby nevystal důvod pro rozumnou a legitimní pochybnost o podjatosti. Z daňového spisu se podává, že mnoha žádostem žalobce správce daně vyhověl a také to, že mnoho důkazů si obstarával sám a nezatěžoval tím žalobce. Rovněž nebyla kontrola provedena ve velmi krátké lhůtě, trvala více než tři roky. Žalobce tedy měl dostatek prostoru pro předestření svých stanovisek, vyjádření a návrhů. Daňovou kontrolu u žalobce prováděli mimo pana J. S. další úřední osoby. Pan S. podle daňového spisu vystupoval nestranně a nezájatě, nebyl zde žádný ekonomický ani jiný zájem. Jeho jednání a vystupování pochybnosti nevzbudilo, presumpce nestrannosti nebyla vyvrácena a deklaroval to správce daně již v daňovém řízení.

II. Námitka prekluze

[27] Námitka marného uplynutí lhůty pro stanovení daně je nedůvodná. Žalobce se domáhal vyslovení prekluze proto, že daňová kontrola byla zahájena toliko formálně, což je nepřípustné, jak dovodila i judikatura Nejvyššího správního soudu. V případě daně z příjmů fyzických osob za rok 2007 byla daňová kontrola zahájena dne 19. 11. 2010 a ihned při zahájení této kontroly byly žalobcem předloženy ke kontrole přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2007, přehled rezerv na opravy hmotného majetku, přehled hmotného majetku a odpisů, záznamní povinnosti za všechny měsíce roku 2007, pokladní výdajové doklady, vydané faktury, přijaté faktury, pokladní kniha, kniha pohledávek, kniha závazků a příjmové pokladní doklady, všechny číselně specifikované v protokolu ze dne 19. 11. 2010. Správce daně žalobce současně s přijetím jmenovaných dokladů vyzval žalobce, aby mu předložil podklady a náležitosti k tvorbě rezerv a s žalobcem sjednal, že je doloží dne 6. 12. 2010. Dne 6. 12. 2010 zástupkyně žalobce předala správci daně tři listy dokladů k výdajům spojeným s provozem vozidla Land Rover Discovery za léta 2007 – 2009, dokumentaci reklamního plnění FC Baník Ostrava na jaře 2009 a smlouvu o propagaci s General Finance. Dne 15. 2. 2011 žalobce předával správci daně další podklady. Za tohoto skutkového stavu nelze hovořit o formálně zahájené daňové kontrole.

[28] Nepřípustnost pouhého formálního zahájení daňové kontroly na konci prekluzivní lhůty bez dalšího dovodila i judikatura. Např. podle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Afs 7/2005 – 96, www.nssoud.cz,

k zahájení daňové kontroly nestačí formální sepis protokolu, pokud další úkon následuje po deseti měsících, ze dne 9. 12. 2004, č. j. 7 Afs 22/2003 – 109, jednotlivé kroky daňové kontroly musí po sobě následovat v přiměřených časových intervalech, ze dne 30. 6. 2010, č. j. 8 Aps 2/2010 – 101, výzva k předložení dokladů je konkrétním krokem k zahájení daňové kontroly. O takové situaci se však v souzené věci nejedná. Rovněž podle doktríny není pouze formálně zahájena taková daňová kontrola, při které již na samém počátku dojde k součinnosti a dohodě mezi správcem daně a daňovým subjektem o dalších úkonech, zejména předání dokladů a k předložení dokladů samotnému, čili dojde k samotnému provádění kontroly, přičemž následné úkony pokračují v relativně krátkých intervalech (srov. Lichnovský O., Ondříšek R. a kol. Daňový řád. Komentář. 2. vydání, Praha: C. H. Beck 2011, k § 148; shodně Baxa, J. a kol. Daňový řád: komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2011 – komentář k § 148). V posuzovaném případě se jednoznačně o formální zahájení kontroly nejednalo a správce daně v součinnosti s žalobcem učinili celou řadu úkonů a jednání, které následovaly krátce po sobě, nikoli s většími časovými odstupy. Nešlo tak o pouhé formální zahájení kontroly, ale o faktické zahájení.

III. Námítka vadného doručování a činnosti na konci roku 2013

[29] Neopodstatněná je žalobcova námitka nesprávného doručování písemností bez provedení dalšího úkonu. Žalobce i z toho dovozoval námitku podjatosti, která byla shledána nedůvodnou. Protože šlo fakticky o námitku proti procesnímu postupu, soud ji posoudil takto: podle § 39 odst. 1 daňového řádu *správce daně doručuje písemnost a) při ústním jednání nebo při jiném úkonu, nebo b) elektronicky. Podle § 39 odst. 2 daňového řádu není-li možné doručit písemnost podle odstavce 1, doručí ji správce daně prostřednictvím zásilky doručované a) provozovatelem poštovních služeb, b) úřední osobou pověřenou doručováním, nebo c) jiným orgánem, o němž to stanoví zákon.*

[30] Po prostudování daňového spisu soud zjistil, že všechny písemnosti byly doručovány žalobci v souvislosti s jiným úkonem daňového řízení. Jmenovitě brojí žalobce proti doručování písemností v roce 2013 přímo J. S.. Po zaslání obsáhlého stanoviska k výsledkům kontrolního zjištění po dohodě o termínu projednání zprávy o daňové kontrole na den 5. 12. 2013 daňový poradce žalobce vypověděl dne 4. 12. 2013 plnu moc. Žalobce osobně požádal o možnost projednání zprávy v následujícím týdnu, neboť dne 5. 12. 2013 byl pracovně v Polsku. Jednání žalobce vyhodnotil správce daně podle úředního záznamu ze dne 9. 12. 2013 jako vyhýbání se projednání zprávy o daňové kontrole podle § 88 odst. 5 daňového řádu (*odmítne-li se kontrolovaný daňový subjekt seznámit se zprávou o daňové kontrole nebo ji projednat anebo se jejímu projednání vyhýbá, doručí mu ji správce daně do vlastních rukou; den doručení zprávy o daňové kontrole se pokládá za den jejího projednání a ukončení daňové kontroly*). Dne 16. 12. 2013 přistoupil správce daně k místnímu šetření spojenému s doručením zprávy o daňové kontrole. Při místním šetření správce daně zjistil, že žalobce v místě bydliště byl ráno, schránku se jménem nemá, uložil upozornění na uložení písemnosti do neoznačené schránky a provedl fotodokumentaci. V provozovně Domeček v Loučné v areálu zámeckého parku

správce daně žalobce nezastihl, vylepil na dveře upozornění na uložení písemnosti a provedl fotodokumentaci. V provozovně Rejhotice 162 – Zálesí provedl správce daně totéž. V plechové hale v Rejhoticích 68 provedl správce daně stejné úkony a vylepil upozornění vedle poštovní schránky označené jako K. Servis s. r. o. Poté otec žalobce sdělil, že syn zde byl ráno. Dne 17. 12. 2013 zprávu o daňové kontrole převzal nový zmocněnec žalobce pan M. K..

[31] Soud se ztotožňuje se správcem daně a žalovaným v tom, že doručení proběhlo řádně a dne 17. 12. 2013 byla zpráva o daňové kontrole doručena. K doručování byly podle úředního záznamu ze dne 23. 3. 2011 určeny mimo osoby podle organizačního a podpisového řádu Ing. E. K., J. S. a Ing. J. M.. Aby mohl správce daně ve lhůtě podle § 47 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků v posledním znění, ve spojení s § 264 odst. 4 a § 148 daňového řádu, nemohl činit jinak. Žádného porušení právních předpisů se při doručení zprávy o daňové kontrole nedopustil. Výsledky kontrolního zjištění žalobci sdělil, ten se k tomu vyjádřil, stanovisko správce daně nemohl žalobci doručit, neboť mu to žalobce znemožnil. V daném případě byly splněny podmínky pro postup podle § 88 odst. 5 daňového řádu. Správný byl i následný postup žalovaného, který v roční lhůtě pro pravomocné stanovení daně ve prospěch žalobce umožnil projednání zprávy o kontrole tak, aby žalobcova práva nebyla nijak zkrácena a dostál povinnosti spřavedlivého procesu. Takto se mohl žalobce seznámit s úplným obsahem zprávy o daňové kontrole kvalifikovaně, a to ve lhůtě pro vyměření daně.

IV. Námitka zastřených výsledků svědků

[32] Námitka žalobce, že místní šetření byly fakticky zastřené výsledky svědků, se mýlí se souzenou věcí a s napadeným rozhodnutím nemá souvislost. V posuzovaném případě je předmětem řízení doměrek na dani z příjmů fyzických osob za rok 2007. Doměrek spočíval ve stanovení daně v souvislosti s osobním užíváním motorového vozidla. Místní šetření a namítané výsledky třetích osob se týkaly nemovitostí v roce 2009, jejich oprav a technického zhodnocení. Proto se soud touto námitkou v tomto řízení nemohl zabývat. Rezervy na opravu nemovitosti tvořil žalobce až v roce 2008 a 2009, kdy započala rekonstrukce. Soud se proto touto námitkou zabýval ve věcech, týkajících se daně z příjmů fyzických osob za roky 2008 a 2009 (sp. zn. 65 Af 5/2015 a 65 Af 6/2015).

[33] Soud neprováděl žalobcem navržené důkazy výsledkem u zaměstnavatele na úřední osobu J. S. ani správním spisem Policie ČR, protože to bylo vzhledem k výše uvedenému nadbytečné.

[34] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Pro podjatost úřední osoby J. S. nebyly shledány důvody; kontrola nebyla zahájena pouze formálně, proto nedošlo k marnému uplynutí lhůty pro stanovení daně; zastřené výsledky svědků se týkaly doměrků daně za jiná zdaňovací období a

doručením v roce 2013 a projednáním zprávy o daňové kontrole v roce 2014 nebyla nijak zkrácena práva žalobce a napadená rozhodnutí nebyla nezákonná.

[35] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13, podle kterého náleží i nezastoupenému účastníku řízení z důvodu rovnosti účastníků řízení. Soud ze spisu žádné účelně vynaložené náklady žalovaného nezjistil a žalovaný žádné nedokládal, proto mu je nepřiznal. Obhajoba rozhodnutí žalovaného náleží do jeho běžné činnosti, po žalobci by nebylo možné spravedlivě náhradu těchto nákladů požadovat. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 15. 6. 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu